

"Geloofst gij nu?"

Johannes 16:31.

Een uiterst belangrijke vraag stelt Jezus aan Zijn discipelen. 't Is ook een ontdekkende vraag. Deze vraag roept om antwoord. Wat zal het antwoord op deze vraag zijn? Uw antwoord? Mijn antwoord?

"Lezer", laten we samen eens, rustig of onrustig, deze vraag overdenken. Ter illustratie wil ik u iets vertellen uit m'n persoonlijke ervaring. Voor u behoeft deze ervaring geen "maatstaf" te zijn. 's Heeren goedheid kent geen PALEN.

Toch voel ik me gedrongen dit persoonlijk element ter sprake te brengen in verband met de verklaring van de vraag: Geloofst gij nu? God geve ons het antwoord op deze vraag. Hij geve ons te antwoorden: Ja Heere! Het zal dan wel een "ja" zijn, dwars door ons "neen". Een JA op Hem, die de Voleinder van het geloof is... Zo'n twintig jaar geleden mocht ik, her en der, het Woord van God verkondigen. Je ontmoet dan diverse mensen, met heel verschillende "liggingen", zoals men dat pleegt te noemen. Mensen met allerlei bevindingen en bevindelijkheden. Mensen, die weten hoe we bekeerd moeten worden..gerechtvaardigde mensen, gearresteerde mensen, aangeslagen mensen, onbekeerde mensen, bevestigde mensen, mensen staande vóór de zaak, mensen achter de zaak, mensen, teruggebracht in het Vaderhart van God, en nog veel meer. Na verloop van tijd raakte ik, door al die gesprekken, in grote moedeloosheid. Dat kwam mede door al de tegenstrijdigheden die ik waarnam. Mensen, die zichzelf tegenspraken. Profeten en profetessen wier woorden niet kwamen. Systemen, die als een enge band knelden. Netten, die de

schreden belemmerden.

Tijdens een tramrit naar een preekadres werd het me teveel. Dat hele samenstel van godsdienst, dat ook nog de naam droeg van schriftuurlijk-bevindelijk, bracht me in grote verwarring.

Het was op dat moment of ik voor een keus gesteld werd. Of de vriendschap van het Jeruzalem van beneden, met alle goedkeuringen van het volk..òf: geen plaats in de herberg.

Ik besloot bij de volgende halte uit te stappen. 'k Dacht: Laat mij maar thuis.

Toen, plotseling, sprak het Woord: VOORWAAR, VOORWAAR ZEG IK U; DIE IN MIJ GELOOFT, HEEFT HET EEUWIGE LEVEN.....

Met dat Woord mocht ik verder gaan. 't was of de Heere wilde zeggen: Laat je niet leiden door al die verhaaltjes en al die christenreisjes. Dat is niet goed voor jou! Raak niet in de war door al die systemen van "echte" bekeerde mensen en al die stellingen waarop men promoveert tot "echte" verdoemenswaardige zondaren. Ook in "verdoemenswaardig" komt nog "waardig" voor!

Lieve lezer..dat was een pak van het hart.

Altijd te mogen verkondigen, met afzien van onze bevindelijkheid: Die in Mij gelooft, heeft het eeuwige leven.

Dat Woord spoorde me aan om nog sterker te benadrukken de grote betekenis van het geloof in de Zoon van God.

Dit verhaaltje is echter nog niet uit... Na lange tijd begon de vraag actueel te worden: Goed, 't gaat om het geloof in de Heere Jezus Christus...maar geloof je nu in die Heere Jezus?

Innerlijk ontbrandde de strijd om het "geloven". Je kunt immers wel het geloof in de Heere Jezus verkondigen, maar dan zul je ook geloven! Tegen al de aanvechting in probeerde ik te

zijn een rechtgelovig man. In dat proberen raakte ik aan de verliezende hand. Steeds duidelijker werd me de realiteit van m'n stervend geloven. 'k Vond het verschrikkelijk om anderen te verkondigen wat ik zelf niet bezat. Schipbreuk! Wel geweten, maar niet geloofd. Ja, je kunt veel met een korreltje zout nemen, maar tenslotte ben je zelf een zak zout..geen gelovige.

In die akelige put verkerende, liet de Heere opnieuw het licht schijnen: ZIENDE OP DE OVERSTE LEIDSMAN EN VOLEINDER DES GELOOFS, JEZUS! Dat gaf grote blijdschap. Licht in de duisternis! Misschien klinkt het u als ketters in de oren, toch was het zo: De gelovige werd van de potten ontslagen. Toen heb ik geroepen: O, ik hoef niet meer te geloven! Jezus heeft het gedaan! De gelovige valt van de ladder en breekt z'n nek.

Maar het geloof van Jezus Christus houdt stand. Volmaakt!

Moet ik dan helemaal niets meer? Neen! Laat Gods water maar over Zijn akker lopen. Neem alles maar met een zak zout. Jezelf in de eerste plaats. Geloof langer niet in je "geloven". Geloof in de Voleinder des geloofs! Dáár komt nu de bevinding, de beproefdheid, om de hoek kijken. Hier is de goede strijd des geloofs. Hij alléén heeft het gedaan. In Zijn wil zijn wij geheiligd. Daar loopt nu alles tegen te hoop. Bekeerd en onbekeerd beschuldigen van misleiding. "Licht" en "zwaar" lopen liever een straatje om. Rondom zit je in de beschuldigingen van: Misleider..gifmenger..sectariër..hersenspoeler en nog veel meer. Toch, ik bezweer het u: Blijf bij deze waarheid als een ongelovige gelovige..als mens onder de mensen. Zeker zal blijken de beproefdheid van onze Heere en Zaligmaker. Hij is genoeg! Blijf erbij, tegenover remonstranten en comedianten: Alles is

niets. Christus alleen is genoeg!
De gelovige wil steeds het geloof weer oppak-
ken. 't Gaat niet. Wij worden als ongelovigen
door het geloof opgepakt!
Terwijl ik dit neerkrabbel word ik blij. 't Is
zaterdag..morgen hoop ik er over te preken:
"Gelooft gij nu?"

Ach, die vraag van de Heere Jezus is niet sar-
castisch bedoeld. Neen, 't is de vraag van de
goede Herder. Hij weet wel hoe het er met Zijn
discipelen bijstaat. 't Zijn gelovige mensen..
maar straks slaan ze op de vlucht. Met hun ge-
loven hebben ze het niet kunnen redden. De bo-
ze satan zal hen nog krankzinnig maken. Maar
Jezus zal de verstrooide schapen bezoeken. Dan
zullen ze opnieuw vluchten..vluchten naar Hem.
Als ongelovigen zullen ze vluchten tot het Ge-
loof. Hij zal voor ze bidden.

Toen! Nu! Als gij eens bekeerd zult zijn..
Hoe langer de vraag: Gelooft gij nu? mij achter-
volgt, hoe meer ik m'n ongeloof gewaar word.
Maar ook, hoe geloviger ik word in Hem, die de
goede strijd heeft gestreden en het geloof heeft
behouden. Dàt is de troost, in leven en ster-
ven: HET IS VOLBRACHT!!!

Gelooft gij nu?? Mijn verhaaltje hoef je niet te
geloven..Maar geloven wij in de gelovende Plaats-
bekleder?

Of geloven wij in onze termen, rechtzinnigheid,
bekering, rechtvaardiging enz?? Over al deze
dingen breken we eerdaags onze nek. Dan even-
wel horen we Zijn stem: Ik heb voor u gebeden!
Ik heb voor u geloofd! Gelooft gij nu?

Ja, Heere! Gij zijt de Christus, de Zoon van de
levende God!

En ik dan? Ach, wat? Als dit niet genoeg is,
koop dan een pakketje bekeringen..dan heb je
wat te doen.

Beter is: Heere, bekeer mij tot U!!

Bij Hem is alles, zelfs dat, wat je meent niet nodig te hebben!

Ziet, de ure komt, en is nu gekomen, dat gij zult verstrooid worden, een iegelijk naar het zijne, en gij Mij alleen zult laten; en nochtans ben Ik niet alleen; want de Vader is met Mij.

Lieve vrienden! Dat zij onze troost. Hij blijft zeggen: Mijn God!

Hebben jullie geen God? Niets kan ongedaan maken dat Hij heeft geroepen tot Zijn God! Dit zal de troost zijn voor de goddelozen. Dit zal de moed zijn voor de moedelozen. Dit is de troost voor de troostelozen! Hier hoop ik m'n hoofd op te mogen neerleggen. Zo verdoemelijk en vervloekt ik ook ben.. Hij is mijn hoop! Mijn verwachting! Mijn geloof! Mijn beproefdheid! Mijn bevinding! Mijn verworpenheid! Mijn opstanding! Mijn hemelvaart!

Ik ben zeer vrolijk in de HEERE! Hij heeft alles welgedaan!

En u, lezer? Gelooft gij nu? Geloven bij de gratie van God?

Met ons, gelovigen, is het niets gedaan, maar onze verwachting is van de Gelovige en Gelovende Heere Jezus Christus. In deze Zaligmaker is al ons heil! Tot Wien zouden we anders heengaan? Hij heeft woorden van eeuwig leven. Een hartelijke groet van uw onbeholpen, maar niet ongeholpen dienaar.

Er is een Lam, dat bloed,
Er is een Lam, dat bloedt...

en ik, die Het aanschouwen moet
en van mij zelve zeggen moet:
ik ben het, die U bloeden doet.

En dat ik U zóó bloeden zag,
zal 't mij behoeden ééne dag
voor weder, weder zonden?
Ik zal U talloos wonden

-5-

en roepen om Uw bloed...

Wat ik U daarom zeggen moet?
Wat ik U zeggen moet?

Er is een lam, dat bloedt...

Wijdeveld.
(D.C.O.)

oo00oo